

HENDERSHOT OCH HANS GÅTFULLA MOTOR.

I 30 år har man diskuterat Hendershot-motorn. Informationer av varierande sanningshalt har byggt upp en legend kring den och att skilja på sanningar och hörsägnar är nästan omöjligt. Jag skall här försöka framlägga fakta, gåtan får ni själv lösa.

Tisdagen den 28 febr. 1928 häpnade Förenta Staterna över tidningsrubrikerna som förkunnade att en revolutionerande uppfinning hade gjorts av Lester J. Hendershot. Från New York till Seattle var 'Hendershot-motorn' förstasidesnytt - maskinen som inte fordrade bränsle. Uppfinningen påstods alstra användbar elektricitet genom att 'skära jordens magnetiska kraftlinjer' på samma sätt som en vanlig elektrisk generator skär de magnetiska kraftlinjer som bildas i dess eget fält. Tio dagar senare, den 9 mars, kunde man läsa i tidningarna att Hendershot var inlagd på ett sjukhus i Washington. Han hade fått 2000 volt genom kroppen vid en demonstration för intresserade spekulanter.

Mr Hendershot lever ännu (detta skrives 1957), vilket kanske är en överraskning för många. Ryktena har förklarat honom vara död, mördad, gömd för att hans liv hotats av hemliga agenter, uppsökt av regeringens ombud som önskat köpa hans uppfinning för enorma belopp. Men detta är alltigenom endast rykten.

Hendershot är 58 år gammal, av medellängd och ganska rundlagd. Hans hår, det som ännu finns kvar, är vitt, vilket gör att hans mörkbruna ögon som är pigga och livliga verkar utstående. Då han ler lyser hela hans ansikte upp av värme och god kamratskap. Men det är inte ofta han ler, han är en man som härjats av bekymmer. Om de är självförvållade vill jag låta vara osagt. Han bor med sin familj i en liten stad i Californien och är anställd vid en av de största koncernerna i världen - Förenta Staternas regering - och tycks trivas med det.

Informationer från de som känner honom parade med åsikter från de som hört talas om honom, ger intryck av att Lester Hendershot inte är någon vidare affärsman. Detta kanske förklarar varför hans uppfinning inte resulterat i någonting stort under de senaste 30 åren.

Hendershot-motorn är egentligen ingen motor alls. Om den över huvud taget skall kallas för något annat än en uppfinning eller apparat, bör den benämnas generator, därför att den frambringar elektriska strömmar. Elektriciteten den alstrar kan driva en elektrisk motor, tända ett ljus eller värma upp en elektrisk kokplatta, men den kan inte producera användbar rörelse eller energi i sig själv.

Hendershot-motorn är inte patenterad. Som läget är i dag är man oviss om den kan patentsökas. Genom att patent saknas och på grund av att ett sådant i framtiden kan tänkas, kommer ingen detaljerad beskrivning att ges här. Att glänta på förlåten är emellertid inte förbjudet.

Uppfinningen består av ett antal flätade, flata "trådspolar". Det finns ett samband mellan dessa spolars inbördes avstånd, antalet lindade varv och tråden grovlek. Ett antal rostfria stålringar med 3 tum diameter ingår också och man finner även några stycken smala kolstavar och ett par likvärdiga permanenta alnico-magneter. Rätt arrangerade, i lämpliga antal, dimensioner och lindade varv, producerar detta enligt Hendershot elektrisk ström. Vad mera maskinen döljer är det inte tillåtet att yppa här.

"Kan ni bygga er apparat i olika storlekar och för olika kapaciteter?" tillfrågades Hendershot en gång.

"Det har varit ett av de största problemen", svarade han. "Jag är inte ingenjör och kan inte på förhand räkna ut sådana saker. Ibland lindar jag för mycket tråd på spolarna och då fungerar den inte, och får jag

inte tillräckligt med tråd på dem så bränner jag snart ner apparaten - ibland på ett par minuter, vid andra tillfällen på några timmar. Om jag inte har de rätta proportionerna på allt som ingår så är det hopp- löst att söka få den att fungera. Största problemet är att apparaten bränns ner på så kort tid."

Och här ett mysterium. Enligt artiklar i Detroit-tidningarna från 1928, besökte Hendershot Selfridge Field, en militär anläggning nära Detroit. Han introducerades hos dåvarande chefen, major Thomas G. Lamphier, av en bekant, mr. D. Barr Peat, som hade sett en liten modell i arbete, och ansåg att uppfinningen var värd att exploatera. Lamphier var in- tresserad av att experimentera med 'motorn' men han kom aldrig under- fund med dess princip och gav heller inte apparaten sin 'välsignelse'.

Detroit-tidningarna meddelade att Peat och Hendershot hade besökt Self- ridge Field och där demonstrerat en modell av Hendershot-motorn för ma- jor Lamphier och några andra. Enligt rapporterna var dessa demonstra- tioner så intressanta att Lamphier gav tillstånd att låta bygga en mo- dell vid militäranläggningen på basens bekostnad. Den byggdes av några militärtekniker, som försågs med erforderliga data av Hendershot.

I samma veva dök en viss dr. Hochstetter in i bilden. Hochstetter, som var ledare för ett forskningslaboratorium i Pittsburg, sände ett tele- gram till major Lamphier, i vilket han varnade denne att ägna alltför stor uppmärksamhet åt maskinen som han ansåg vara värdelös.

I tidningarna förklarade Hendershot i anslutning till detta telegrams publicerande: "Jag byggde inte den motor som demonstrerades vid Self- ridge Field. Motorn tillverkades av arméns tekniker på order av major Lamphier och under min ledning. De byggde den - och den fungerar. Det- ta är mitt svar på all kritik - min motor fungerar!"

Än i dag står mr. Hendershot för det uttalandet.

Major Lamphier, numera pensionerad överste, förnekade bestämt att nå- gon Hendershot-motor någonsin byggts vid Selfridge Field. Den enda mo- tor han kände till var den som Hendershot hade med sig, och den hade visat sig vara en bluff enligt uttalande av en undersökningskommitté från ett välrenommerat universitetslaboratorium.

När Hendershot delgavs Lamphiers uttalande blev han mycket mystifie- rad. Han svarade att han inte alls kunde förstå det, eftersom motorn hade byggts vid Selfridge Field av arméns tekniker, precis som tidnin- garna hade rapporterat.

Bland de mera prominenta personer som bevittnat demonstrationer av 'mo- torn' märks Detroit-ingenjören William B. Stout, dåvarande chef för Stout Air Service Inc. samt Fords chefsingenjör William M. Mayo.

Överste Charles A. Lindberg var gäst vid Selfridge Field åtskilliga gånger samtidigt som Hendershot var där. Det meddelas att han bevitt- nat flera demonstrationer. Även om han var intresserad av uppfinning- en stödde han den inte på något sätt och vill idag inte besvara några frågor rörande den.

Enligt tidningar från 1928 skulle den store Nikola Tesla ha sagt, att om någon apparat kunde få sin kraft från den källa Hendershot uppgav, d v s genom att skära jordens magnetiska kraftlinjer, skulle den kraf- ten endast kunna mätas i 'muskrafter'!

Tesla hade själv konstruerat många fantastiska elektriska apparater, I sex år hade han hållit på med intensiva experiment i Colorado, både med jordelektricitet och atmosfärisk elektricitet, så hans kommentar måste ha vägt tungt.

Det är emellertid möjligt att Hendershot hade, och har fel, beträffande källan till den kraft som driver hans uppfinning. Om hans apparat hål- ler på att bränna ner för jämnare, kan man anta att antingen musens kraft ökat på sistone eller att Hendershot tappar en annan kraftkälla, eller att han kommit underfund med hur man skapar en större differential mel- lan nod och anod. Där finns de som tror att 'den fria energien' finns

runt omkring oss och att det bara gäller att komma på principen att få den att 'flöda'.

Dr Michael Pupin, dåvarande professor i elektromekanik vid Columbia-universitetet, anmärkte följande då han fick höra talas om Hendershot-motorn: "Om det vore möjligt, tror jag att en sådan maskin skulle ha uppfunnits för flera år sedan."

Han tycks aldrig ha hört talas om J.W. Keely, som i slutet på 1800-talet var inne på samma linje som Hendershot, dvs att nyttja den fria energien.

Hendershot tvekar inte att framhålla, att han inte vet vad det är som får hans apparat att arbeta. Han betonar också att vetenskapsmän som sett den i funktion inte heller vet hur den över huvud taget kan fungera. Den ursprungliga idén till uppfinningen lär ha kommit till honom i en dröm, så man kan nog säga att den är inspirerad.

Har Hendershots apparat, eller andra liknande, verkligen något existensberättigande? Ja, undersökningar har visat att de kan ha det. Man måste då fråga sig om jorden är en jättelig dynamo som skapar sitt eget konstanta magnetfält eller om den endast har en begränsad kvantitet permanent magnetism. De flesta vetenskapsmän som studerat jordens sammansättning och aktivitet, anser att den har en flytande järnkärna - eller kanske en järn-nickelkärna av 'degig' konsistens - omgiven av ett massivt klipplager. Då järn endast kan kvarhålla permanenta magnetiska krafter i fast eller relativt svalt tillstånd, verkar det inte som om jorden skulle kunna vara en permanent magnet. Likväl styr den kompassen, vilket visar att magnetismen finns.

Dr Edward C. Bullard vid National Physical Laboratory i London, har lagt fram en teori. Han tror att jorden är en jättegenerator som håller sig själv oavbrutet laddad. Dr Bullard tror att jordens kärna är radioaktiv. Denna radioaktivitet alstrar värme som i sin tur frambringar rörelse i form av konvektionsströmmar. Hans teori tycks passa bättre än någon annan på de fenomen som sätts i samband med jordens magnetfält. Således ser vi att Hendershots maskin kan bli epokgörande, även om den bara arbetar med 'muskrafter'.

Kommer ett större användningsområde för Hendershots uppfinning någonsin att realiseras? Om inte alla förutsägelser slår fel är det troligt att Hendershot kommer att ta sin uppfinning med sig i graven. Den kommer att läggas till mängden av andra liknande gåtor, vars spår för länge sedan utplånats eller blivit så svaga att de ej längre kan följas.

Men vem vet hur ödet kommer att spela sina kort?

C.B.

Övers. G.C.

o-o-o-o-o-o-o-o